

РЕШЕНИЕ

№ 828

гр. Бургас, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ФИЛИП СТ. РАДИНОВ

при участието на секретаря РАДОСТИНА В. ТАВИТЯН
като разгледа докладваното от ФИЛИП СТ. РАДИНОВ Гражданско дело № 20232120106998 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава тринадесета от ГПК.

Образувано е по по предявен от А. В. срещу „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, иск за осъждане на ответника да заплати на ищца **сумата от 10000**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания и **сумата от 37,48 лева**, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени вследствие на ПТП – на *** г., около 11,50 часа в гр. П., ***, застрахованият при ответното дружество по валидна застраховка „Гражданска отговорност“ водач на лек автомобил марка „Мицубиши“ с рег. № *** отнема предимството и блъска насрещно движещият се лек автомобил марка „Тойота“ с рег. № ***, управляван от ищцата, **ведно със законна лихва** от датата на ПТП - на *** г., до окончателното изплащане на задължението, **на основание чл. 432 ал. 1 от КЗ**.

Твърди се, че процесното ПТП е осъществено в срока на договор за застраховка „Гражданска отговорност“ сключен между водачът на лек автомобил марка „Мицубиши“ с рег. № *** и ответника, като за същото, е съставен двустранен протокол. Сочи се, че вследствие ПТП на ищцата са причинени увреждания на тялото – палапторна болка по предна и задна делтоидна област, болка в областта на лява скапула, травма на гръден кош, ограничени активни и пасивни движения в крайни фази, отток на меките тъкани. Изложено е, че след ПТП ищцата усещала силни болки в рамото и тръпнене на лявата ръка, поради което след консултация с невролог са извършени рентгенови изследвания, от които е установено краниално дислоцирана глава на раменната кост, плитък гленоид, уплътнени меки тъкани около ставата. Поддържа се, че в продължение на шест месеца ищцата е била обездвижена, като е изпитвала нетърпима болка в рамото, ръката, гръдната, коремна част и кръста. Твърди се, че след година болките са продължили, поради което при преглед на ортопед е констатирана травма в областта на лява лопатка след ПТП, парене и дискомфорт в посочената зона, спалпаторна болезненост паравертибрално в шийно торкален отдел в ляво рамо, като от ищцата се изтъква, че болките продължават и към настоящия момент. Сочи се,

че вследствие изживения при ПТП стрес се е влошило общото здравословно състояние на ищцата и същата изпитва емоционална лабилност, безсъние, тревожност, сърцебиене, болки в кръста, мравучкане и тръпнене на крайниците. Поддържа се, че след ПТП ищцата е престанала да управлява МПС. Твърди се, че ищцата е отправила застрахователна претенция до застрахователя на виновния водач, по която е образувана застрахователна преписка № 43072952200237, но същият е отказал да заплати претендираното обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, тъй като бил съставен двустранен протокол.

Направено е искане за уважаване на предявения иск.

Претендира се присъждането на съдебно – деловодни разноски, за което е представен списък по чл. 80 от ГПК.

В законоустановения срок по чл. 131 ал. 1 от ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, в който е застъпено становище за неоснователност на предявения иск. Оспорва се доказателствената стойност на подписания от участниците в ПТП двустранен протокол, като се сочи, че същият е частен документ, който не е подписан от ответника, поради което не може да му бъде противопоставен. Соци се, че при запитване на ОД на МВР – гр. Пловдив, отдел „Охранителна полиция“ е посочено, че посетилия ПТП – то автопатрул не е констатирал пострадало лице. Оспорва се твърдяната от ищцата причинна връзка между ПТП и описаните в исковата молба неимуществени вреди, като се изтъква, че ПТП не е посетено от екип на спешна помощ, за прегледа от *** г. ищцата не е била насочена от друг лекар, както и че е ищцата е насочена за ЯМР, но такова изследване не е извършено. Оспорват се твърденията на ищцата, че се е нуждаела от чужда помощ, че болките □ продължават и към настоящия момент, както и всички твърдяни в исковата молба увреждания. В условията на евентуалност се твърди **съпричиняване вреди от пострадалия**, като се твърди, че ищцата при ПТП не е била с поставен обезопасителен колан, както и че същата е предприела завой наляво, с което е нарушила ЗДвП. Оспорва се претенцията за законна лихва, а в условията на евентуалност се сочи, че същата не се дължи от датата на ПТП, а се определя съобразно сроковете в чл. 497 ал. 1 т. 1 от КЗ.

Направено е искане за отхвърляне на предявения иск.

Претендира се присъждането на съдебно – деловодни разноски, за което е представен списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебното заседание, чрез процесуалния си представител, ищецът поддържа иска.

В съдебното заседание, чрез процесуалния си представител, ответникът поддържа отговора на исковата молба.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното **от фактическа страна**:

По делото не е спорно, че към момента на твърдяното в исковата молба ПТП от *** г. лек автомобил марка „Митсубиши“ с рег. № *** е застрахован при ответника по валидна застраховка „Гражданска отговорност“.

По делото е представен като писмено доказателство двустранен протокол за ПТП от *** г. /л.12/ и възлагателно писмо от ответника, с което на ищцата е призната по договор за застраховка „Каско“ сключен с ответника щета в размер от 8600 лева от процесното ПТП и е възложено извършването на ремонт на управлявания по време на ПТП от ищцата лек автомобил марка „Тойота“ с рег. № *** /л. 53/.

Представено по делото е заявление от ищцата, с което пред ответника е заявена застрахователната претенция за имуществени и неимуществени вреди за процесното застрахователно събитие, която да бъде изплатена на основание сключения между виновния водач на лек автомобил марка „Митсубиши“ с рег. № *** и ответника договор за застраховка „Гражданска отговорност“, в отговор на което последният е отказал да заплати обезщетение /л. 9, съответно л. 11/. С писмо от ответника от м.11.2022 г. от ищцата е изискана медицинска документация /л. 59/.

От депозираното и неоспорено от страните заключение по възложена съдебно-медицинска експертиза се установява, че констатираните телесни повреди върху ищеца вследствие процесното ПТП са изкълчване на главата на раменната кост, за което е предприето консервативно лечение чрез обездвижване на ляв горен крайник, прием на обезболяващи, витамини и мазила, като обичайният период на възстановяване е в рамките на 30 до 90 дни /л. 122/.

По инициатива на ищеца е разпитан свидетелят Д. П. /годеник на ищцата/, от чийто показания се установява, че на процесната дата около средата на месец април 2022 г. свидетелят е получил обаждане от ищцата, че е била блъсната от автомобил, който се е движил зад нейния, при което посетил ПТП на място. Когато свидетелят пристигнал между ищцата и другият участник в ПТП е бил съставен двустранен протокол, след което позвънили на полиция, която изпратила полицейски патрул. Уточнява се, че ПТП е осъществено на Т-образно кръстовище, при което ищцата завивайки наляво от главния път е блъсната от движещия се зад нея автомобил. Установява се, че след като полицаите са си тръгнали, свидетелят е откарал ищцата в болница, тъй като същата се е оплаквала от болки в лявата част на гърба и лявата ръка. Вечерта въпреки приетите болкоуспокояващи ищцата е изпитала силни болки в лявата част на гърба и лявата ръка. Установява се, че интензивните болки са продължили около две седмици, като първите десет дни свидетелят е помагал на ищцата при ежедневните и нужди. Болките са отминали нацяло след около месец, но и към настоящия момент ищцата не може да вдигне изцяло лявата си ръка нагоре.

По инициатива на ответника е разпитан по делегация пред РС - Пловдив свидетелят Н. К., на всички поставени към него въпроси заявява, че не помни нищо за инцидента.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните **правни изводи**:

По иска за неимуществени вреди.

Предявеният иск е с правно основание чл. 432 ал. 1 от КЗ.

В тежест на ищеца е да установи наличието на валидно застрахователно правоотношение между прекия причинител на вредата и застрахователя - ответник към момента на увреждането, както и осъществяването на елементите от фактическия състав на чл. 45 ал. 1 от ЗЗД, а именно реализирането на противоправно деяние /причинено ПТП/ при твърдения в исковата молба механизъм на ПТП, от което като непосредствена последица са настъпили твърдените неимуществени вреди в правната сфера на ищеца в заявените размери. В тежест на ответника е да докаже направените правоизключващи и правонамаляващи възражения, вкл. възражението за съпричиняване.

По делото не е спорно, че към момента на твърдяното в исковата молба ПТП от *** г. лек автомобил марка „Митсубиши“ с рег. № *** е застрахован при ответника по валидна застраховка „Гражданска отговорност“.

За установяване на механизма на ПТП са представени следните писмени доказателства – двустранен протокол за ПТП от *** г. /л.12/ и възлагателно писмо от ответника. Двустранният протокол е частен документ, неподписан от ответника, поради което притежаваната от него доказателствена стойност е ниска и не може сама по себе си да установи механизма на ПТП, но межда да бъде ценена наред с останалите представени по делото доказателства. От възлагателното писмо на ответника се установи, че на ищцата е призната по договор за застраховка „Каско“, сключен с ответника, щета в размер от 8600 лева от процесното ПТП и е възложено извършването на ремонт на управлявания по време на ПТП от ищцата лек автомобил марка „Тойота“ с рег. № *** в доверен сервиз /л. 53/. Настоящият състав приема, че с това възлагателно писмо ответникът признавайки щетата по автомобила на ищцата, признава и че механизмът на ПТП е такъв, какъвто е посочен в двустранния протокол, а именно, че на *** г., около 11,50 часа в гр. П., ***, водач на лек

автомобил марка „Мицубиши“ с рег. № *** отнема предимството и блъска насрещно движещият се лек автомобил марка „Тойота“ с рег. № ***, управляван от ищцата. Независимо, че щетата е призната въз основа на договор за застраховка „Каско“, сключен между ищцата и ответника, а за настоящата претенция за неимуществени вреди ответникът отговаря въз основа на договор за застраховка „Гражданска отговорност“, сключен между ответника и виновния за ПТП водач, е без значение, тъй като и щетите върху управляваното от ищцата МПС и процесните телесни увреждания на ищцата са резултат от един и същ механизъм на същото ПТП – това от *** г. Че процесните увреждания върху ищцата са следствие от ПТП се установява и от показанията на разпитания по делото свидетел Д. П.. От показанията на същия се установи, че около средата на месец април 2022 г. свидетелят е получил обаждане от ищцата, че е била блъсната от автомобил, който се е движил зад нейния, при което посетил ПТП на място. Когато свидетелят пристигнал на местопроизшествието между ищцата и другият участник в ПТП е бил съставен двустранен протокол, след което позвънили на полиция, която изпратила полицейски патрул. Уточнява се, че ПТП е осъществено на Т-образно кръстовище, при което ищцата завивайки наляво от главния път е блъсната от движещия се зад нея автомобил. Установява се, че след като полицаите са си тръгнали, свидетелят е откарал ищцата в болница, тъй като същата се е оплаквала от болки в лявата част на гърба и лявата ръка. Като взе предвид възможната заинтересованост на свидетеля – годеник на ищцата, съдът дава вяра на депозираните от него показания, тъй като същите са обективни, логични и се подкрепят от доказателствената стойност на възлагателното писмо. От тези показания, по несъмнен начин се установява, че на процесните увреждания са вследствие на ПТП от *** г., тъй като на процесната дата, след ПТП, ищцата е изпитала силни болки в лявата част на гърба и лявата ръка, поради което свидетелят я е откарал в болница, в която са констатирани именно твърдяните от ищцата увреждания.

С оглед на горните мотиви, при наличие на всички положителни предпоставки, предявеният пряк иск за изплащане на застрахователно обезщетение се явява доказан по основание.

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди съгласно чл. 52 от ЗЗД се определя от съда по справедливост. Относно понятието справедливост разяснение са дадени в т. 2 от Постановление № 4 ОТ 23.12.1968 Г., Пленум НА ВС, според които същото не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат пред вид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. Тези разяснения са доразвити в практиката на Върховният касационен съд, според която при определянето на справедливо обезщетение следва да се взимат предвид и продължителността на претърпените емоционални страдания, а така също и икономическото състояние в страната към момента на увреждането – в този смисъл е Решение № 100/12.10.2020 г. по дело № 2871/2018 г. на II т.о. на ВКС.

В случая, по делото е установено от заключението на вещото лице по възложената съдебно-медицинска експертиза, която съдът кредитира като обективно, обосновано и пълно, че вследствие на ПТП ищцата е претърпяла увреждане на главата на раменната кост, за което е предприето консервативно лечение чрез обездвижване на ляв горен крайник, прием на обезболяващи, витамини и мазила, като обичайният период на възстановяване е в рамките на 30 до 90 дни /л. 122/. По конкретно от показанията на свидетелят Д. П. се установи, че най-висок интензитет болките са имали първите две седмици от инцидента, в който период ищцата е имала нужда от помощ при осъществяване на ежедневните си нужди, като постоянните болки са отшумели след около месец. По своите медико-биологични характеристики, тези увреждания съответстват на лека телесна повреда. Установи се, че вследствие уврежданията, ищцата е била настанена в болнично заведение, в което е са

предписани болкоуспокояващи и увреденият крайник на ищцата е обездвижен. От показанията на разпитания по делото свидетел се установи, че болката от увреждането на ищцата е преминало и към лявата част на гърба □, като към настоящия момент същата не може да вдига напълно дясната си ръка нагоре.

От изложеното е видно, че през първите две седмици след ПТП ищцата е търпяла най-интензивни болки и страдания вследствие уврежданията. Несъмнено, в този период същата е търпяла и емоционални страдания и неудобства, поради обстоятелството, че не е в състояние да се обслужва сама, поради което е било необходимо да ползва чужда помощ. След този двуседмичен период, болките на ищцата логично са намалели, но същата е продължавала да има нужда от чужда помощ, поради което независимо от по-ниския им интензитет и в този период е търпяла описаните емоционални страдания. По отношение на показанията на свидетеля, че ищцата не може да вдига напълно дясната си ръка нагоре и към настоящия момент, съдът приема, че от ангажираните по делото доказателства не се установява по несъмнен начин, че това състояние е следствие от ПТП. Освен това, в случая се каса до преценка на свидетеля - че ищцата не може да вдига напълно дясната си ръка нагоре, от което не става ясно, колко нагоре, според свидетеля, е нормално ищцата да може да вдига ръката си и дали същото е нормално или не, при все повече, че от заключението на вещото лице не се установи, че към настоящия момент има нарушения във физическите способности на ищцата.

С оглед горното, предвид актуалната икономическа обстановка в страната към момента на увреждането, която е в процес на растяща инфлация и обстоятелството, че увреждането е останало в рамките на лека телесна повреда, отшумяла за около тридесет дни, съдът приема, че справедливия размер на обезщетение е сумата от 2000 лева, в рамките на който размер е и предявената от ищцата претенция. В тази връзка, независимо от указаната тежест на доказване, включително по реда на чл. 146 ал. 2 от ГПК, ответникът не ангажира по делото доказателства за установяване на направените с отговора на исковата молба възражение възражение за съпричиняване, поради това, че ищцата е била без предпазен колан и е завила на ляво, нито, че ако същата бе с поставен колан и не бе предприела завой наляво вредите нямаше да настъпят или щяха да настъпят в по-малък размер.

По изложените съображения, съдът приема, че предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен до определения от съда размер, а за разликата над този размер е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По законната лихва.

Изводът за основателност на иска за главното вземане обуславя извод за основателност на иска за акцесорната претенция за законна лихва. В контекста на направеното от ответника възражение за недължимост на същата, съдът приема следното: От датата следваща тази на застрахователното събитие /деликта/ в полза на ищеца срещу прекия причинител на вредата е породено право на обезщетение за забава, а застрахователят-ответник е задължен за това обезщетение от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна – чл. 429 ал. 3 от КЗ. По делото не се спори, че пред ответника е предявена застрахователна претенция за неимуществени вреди на *** г. /л. 55/ и от този момент същият дължи законна лихва в полза на ищеца, съгласно чл. 429 ал. 3 от КЗ.

По иска за имуществени вреди.

По делото е предявена претенция за сумата от 37,48 лева за имуществени вреди, без да се уточняват същите по вид и размери. С определения на ищцата е дадена възможност да уточни претенцията за имуществени вреди разход по разход и да представи доказателства за заплатена по сметка на РС – Бургас държавна такса. В предоставения едноседмичен срок, изтекъл на 20.02.2024 г., нередовностите не са отстранени. В съдебното заседание от

27.02.2024 г. на ищцата е дадена последна възможност да отстрани нередовностите /л. 107 гръб/. До края на съдебното заседание от 02.04.2024 г. исковата претенция за имуществени вреди не е уточнена, нито са представени доказателства за внесена държавна такса. Предвид това, въпреки, че е представена фактура, че разходите са извършени, съдът не разполага с правомощие да се произнесе по тази претенция, тъй като за нея нито е внесена държавна такса, нито са наведени конкретни твърдения, срещу които ответникът да се брани. По тези съображения, съдът приема, че производството следва да бъде прекратено в частта относно иска за имуществени вреди.

По разноските.

С оглед изхода на спора, своевременно отправеното искане и представените доказателства, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищца сторените по делото съдебно - деловодни разноски. Представени са доказателства за заплатена държавна такса в размер от 400 лева, заплатен депозит в размер от 300 лева и заплатено адвокатско възнаграждение в размер от 1400 лева. Това налага разглеждането на своевременно противопоставеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното от ищцата адвокатско възнаграждение. По делото е разгледан един иск за неимуществени вреди и съобразно заявления с него интерес, като съобрази, че делото не представлява фактическа и правна сложност значително надхвърляща тази по делата от този тип, тъй като по делото не са събирани множество доказателства, не за разпитвани многобройни свидетели и е приключило в рамките на две съдебни заседания, съдът приема, че адвокатското възнаграждение претендирано от ищцата следва да бъде редуцирано до установения минимум в чл. 7 ал. 2 т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, тоест 1300 лева. Така, на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК, съобразно уважената част от иска ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 400 лева, представляваща направени по делото съдебно – деловодни разноски, от които сумата от 80 лева за държавна такса, сумата от 60 лева за депозит за вещо лице и сумата от 280 лева за адвокатско възнаграждение.

В съдебното заседание от 02.04.2024 г. ищцата е задължена да внесе по сметка на РС-Бургас сумата от 111 лева за възнаграждение за вещо лице по съдебно-медицинската експертиза, съобразно представената от вещото лице справка-декларация. Ответникът е предупреден, че при неизпълнение на указанията в предоставения му срок ще бъде осъден за сумите по реда на чл. 77 от ГПК. В предоставения едноседмичен срок ответникът не е представил по делото доказателства за внасяне на сумите, за които е задължен, поради което следва да бъде осъден за тях по реда на чл. 77 от ГПК.

На основание чл. 78 ал. 3 от ГПК, съобразно отхвърлената част в полза на ответника се полагат направените съдебно-деловодни разноски. По делото са представени доказателства за заплатени депозит за свидетели в общ размер от 90 лева. По делото ответникът е представляван от юрисконсулт, чийто възнаграждение съдът определя в размер от 100 лева, на основание чл. 78 ал. 8, вр. чл. 25 ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Така съобразно отхвърлената част от иска, ищцата следва да бъде осъдена да заплати сумата от 152 лева, от които сумата от 72 лева за депозити за свидетели и сумата от 80 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., *** **да заплати** на А. В., ЕГН ***** с адрес гр. Б. *** **сумата от 2000 лева** /две хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, причинени вследствие на ПТП – на *** г., около 11,50 часа в гр. П., ***, застрахованият при ответното дружество по валидна застраховка

„Гражданска отговорност“ водач на лек автомобил марка „Мицубиши“ с рег. № *** отнема предимството и блъска насрещно движещият се лек автомобил марка „Тойота“ с рег. № ***, управляван от ищцата, **ведно със законна лихва** от датата на ПТП - на *** г., до окончателното изплащане на задължението, **на основание чл. 432 ал. 1 от КЗ.**

ПРЕКРАТЯВА производството по гражданско дело № 6998/2023 на РС – Бургас, в частта относно предявеният от А. В., ЕГН ***** с адрес гр. Б. *** срещу „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., *** иск за сумата от сумата от 37,48 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени вследствие на ПТП – на *** г., около 11,50 часа в гр. П., ***, застрахованият при ответното дружество по валидна застраховка „Гражданска отговорност“ водач на лек автомобил марка „Мицубиши“ с рег. № *** отнема предимството и блъска насрещно движещият се лек автомобил марка „Тойота“ с рег. № ***, управляван от ищцата, ведно със законна лихва от датата на ПТП - на *** г., до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., *** **да заплати** А. В., ЕГН ***** с адрес гр. Б. *** **сумата от 400 лева** /четиристотин лева/, представляваща направени по делото съдебно – деловодни разноски, **на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК.**

ОСЪЖДА А. В., ЕГН ***** с адрес гр. Б. *** **да заплати** по сметка на РС-Бургас **сумата от 111 лева** /сто и единадесет лева/, представляващи възнаграждение за вещо лице по съдебно-медицинската експертиза, съобразно представената от вещото лице справка-декларация, **на основание чл. 77 от ГПК.**

ОСЪЖДА А. В., ЕГН ***** с адрес гр. Б. *** **да заплати на** „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., *** **сумата от 152 лева**, представляваща направени по делото съдебно-деловодни разноски, на основание чл. 78 ал. 3 и ал. 8 от ГПК, вр. чл. 25 ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____